

Til nr. 14

Efter § 33, stk. 8, fastsætter politiet en udrejsefrist, når udvisning er sket ved dom efter reglerne i § 33, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at politiets fastsættelse af udrejsefrist ikke kan indbringes for indenrigsministeren eller anden administrativ myndighed.

Fristen fastsættes som absolut hovedregel til »straks efter udstået straf«. Søges der om opholdstilladelse efter § 7, vil udvisningen først blive effektueret, når asylsagen er endeligt afgjort.

Forslaget er begrundet i, at politiets fastsættelse af en udrejsefrist er en rent processuel afgørelse i forlængelse af domstolens beslutning om at udvise den pågældende udlænding. Virkningen af denne beslutning skal indtræde, uanset om der er klaget til indenrigsministeren eller ej. Forslaget har til hensigt at muliggøre en koncentration af Indenrigsministeriets ressourcer på behandlingen af klager over materielle afgørelser truffet af udlændingemyndighederne.

Der er ved lov nr. 33 af 18. januar 1995 gennemført en tilsvarende ændring i udlændingelovens § 46, stk. 2, for så vidt angår Direktoratet for Udlændinges afgørelser om fastsættelse af udrejsefrister efter § 33 i forbindelse med afslag på ansøgninger om opholdstilladelse, beslutninger om udvisning efter § 24, nr. 5, eller efter § 25, jf. § 33, stk. 1 og 2.

Til nr. 15

Efter den gældende bestemmelse i § 48, stk. 2, 7. pkt., gøres en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens §§ 7 eller 8, kun bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp, såfremt Direktoratet for Udlændinge har truffet afgørelse om, at den pågældende kan opholde sig her i landet under asylsagens behandling.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens §§ 7 eller 8, skal gøres bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp, selv om Direktoratet for Udlændinge (endnu) ikke har truffet afgørelse om, at den pågældende må opholde sig her i landet under asylsagens behandling. Ønsker asylansøgeren at komme i kontakt med Dansk Flygtningehjælp, skal politiet underrette Dansk Flygtningehjælp herom.

Den nærmere tilrettelæggelse af ordningen vil ske efter forhandling mellem Indenrigsministeriet, Dansk Flygtningehjælp og Rigspolitietschefen.

Det bemærkes, at denne ret til rådgivning af Dansk Flygtningehjælp ikke må føre til forsinkelse af behandlingen af den pågældende udlændings sag, herunder effektivering af en eventuel afgørelse fra Direktoratet for Udlændinge om ud- eller afvisning efter § 48, stk. 2.

Det forhold, at en frihedsberøvet udlænding har anmodet om eller aftalt besøg af en repræsentant fra Dansk Flygtningehjælp med henblik på rådgivning, eller at Dansk Flygtningehjælp har taget eller vil tage kontakt med den pågældende med henblik på rådgivning, vil således ikke kunne hindre, at en udlænding udsendes, inden rådgivning er gennemført, såfremt betingelserne for udsendelse i øvrigt er opfyldt.

Det er endvidere hensigten, at forslaget i første omgang udmøntes ved, at der som en forsøgsordning etableres en rådgivningsordning i Københavns Lufthavn i Kastrup. Asylansøgere, der indrejser over andre grænseovergange, og som befinder sig i ud- eller afvisningsposition, vil således ikke i første omgang blive omfattet af ordningen. Om rådgivningsordningen på et senere tidspunkt skal udstrækkes til asylansøgere, der indrejser via andre grænseovergange, vil afhænge af den evaluering af rådgivningsordningen i Københavns Lufthavn, som er forudsat, jf. revisionsbestemmelsen i § 4.

For så vidt angår det nærmere indhold af rådgivningsordningen kan der henvises til Per Sørensen-udvalgets 3. delbetænkning, side 103 ff.

Det bemærkes herved, at Dansk Flygtningehjælp ikke skal have adgang til øve indflydelse på Direktoratet for Udlændinges afgørelse i ud- eller afvisningssagen.

Til nr. 16

Ved bestemmelsen i § 48, stk. 3, lovfæstes gældende praksis, hvorefter det er politiet (Rigspolitietschefens afdeling E, Den Centrale Politiafdeling), der varetager registreringen af udlændinge som asylansøgere.

Det er ligeledes hensigten, at politiet fortsat skal varetage opgaven med at tilvejebringe de oplysninger om udlændingen (identitet, rejserute, familiemæssig tilknytning), som er nødvendige for, at Direktoratet for Udlændinge kan træffe afgørelse efter udlændingelovens § 48, stk. 2 (eventuel ud- eller afvisning til sikkert 3. land). I forbindelse med denne politiafhørning skal der ikke afhøres om asylmotiv.

Det er hensigten, at politiet i forbindelse med registreringen alene skal notere ansøgerens umiddelbare angivelse af sit asylmotiv.

Bestemmelsen i § 48, stk. 4, indebærer, at Direkto-